

Mi-ai oferit suprema dăruire

Gabriel Stănciulescu

Mi-ai oferit suprema dăruire

Nici să visez n-aveam curaj,
Deși speram des la iubire,
Gândeam că totul e trucaj
Și mă feream de dăruire.

Cu tine știu că n-am greșit,
Și nu regret că s-a întâmplat,
Să navigăm pân' la sfârșit,
Să uit de valu' involburat.

Șterg arhiva cu amintiri,
Sărace și rare secvențe,
Mă-ntorc la dulcile trăiri,
La neuitatele vacanțe.

Tu îmi oferi doar bucurii,
Vibrez continuu când m-atingi,
Nu-mi pasă, știu că vom muri,
Timp este, flacăra să-mi stingi.

Se scurg, iubite, nopțile,
Dorințe vii se întorc în zori,
Sărut cu poftă buzele
Și apoi descopăr noi comori.

Ce-i de făcut? Nu ne oprim!
Destinul crede în iubire,
Mă poartă versul în sublim,
Mă dăruiesc cu dăruire.

Autor: Gabriel Stănciulescu